

Melek ve Ağaç Perisi

Yardımlaşma

MELEK VE AĞAÇ PERİSİ

Melek, ailesi ile birlikte nehir kenarındaki evlerinde yaşayan sevimli bir kızdı. Hiç kardeşi yoktu. Anne ve babası da çalışıyordu.

Melek, okuldan eve döndüğünde ders çalışır, kitap okuyarak zaman geçirirdi. Güzel havalarda ise bahçedeki bitkilerle ilgilenirdi. Bazen de balık avlamaya giderdi. Bir sabah kahvaltıda annesine:

—Anneciğim, hiçbir arkadaşımın evine gidemiyorum, dedi.

Annesi Dilek Hanım gülümsedi:

—Bunu ben de çok isterdim Melekçiğim ancak evimiz kasabaya çok uzak. Yürüyerek arkadaşlarının evine gidip gelmen de çok zor, dedi.

Melek düşündü, annesi haklıydı. Okuluna da yürüyerek gidemiyordu. Melek'i her sabah babası arabayla okula götürüyordu.

Melek, kırılgan bir sesle şunları söyledi:

—Arkadaşlarım okuldan sonra birlikte ders çalışıyorlar, sinemaya gidebiliyorlar. Ben, hiçbir zaman onlara katılamıyorum.

Dilek Hanım:

—Bütün bunları yapabilmen için nehir kıyısındaki evimizden taşınmamız gerekiyor. Bunu yapmamızı ister misin?

Melek, gözlerini kocaman açarak:

—Asla istemem. Ben, bu bahçede, bu güzel nehirle arkadaşlık ederek büyüdüm. Nasıl ayrılırim buradan.

Annesi:

—O hâlde babanla konuşup seni üzen bu duruma bir çözüm bulacağız.

—Nasıl bir çözüm, anneciğim?

—Karar verdiğimizde sana söyleriz.

Melek, o akşam yatmadan önce pencereden dışarı baktı.

Nehrin sularının üzerine vuran parlak ay ışığının pırıltılarını izlemeyi çok severdi. Bu sırada bahçede oturmuş, kahve içerek tatlı bir sohbeteye dalan anne ve babasını gördü. “Arkadaşlarımla görüşebilmem için bir çözüm arıyorlar sanırım.” dedi. Sonra tatlı bir uykuya daldı.

Ertesi sabah kahvaltıda babası, Melek’e:

—Sana güzel bir haberimiz var kızım, dedi.

Melek:

—Çok sevindim babacığım. Nedir haberiniz?

Cevap, annesinden geldi:

—Baban hafta sonları seni arkadaşlarına götürebileceğini söyledi. İstersen sinemaya da gidebilirsiniz. Dönüşte baban ya da ben, seni arabayla alacağız, dedi.

Melek çok sevindi. Anne ve babasına sarıldı.

—Çok teşekkür ederim anneciğim, babacığım. Sizi çok seviyorum. Bu haberi okuldaki arkadaşlarıma da söyleyeceğim.

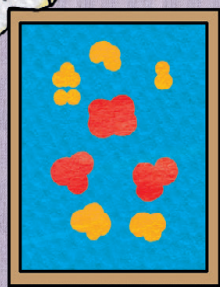
Ertesi sabah Melek sevinçle okula gitti. Bu güzel haberi arkadaşlarıyla paylaştı. Böylece arkadaşlarıyla etkinliklere katılabilecekti.

Okul saatleri sona erdiğinde babası her zamanki gibi Melek'i almaya geldi. Melek, arabaya binerken sevinçliydi. Babasına okulda olanları neşeyle anlattı.

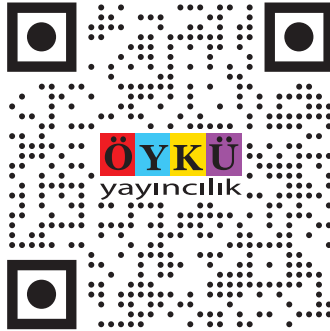
Babası, Melek'i eve bıraktıktan sonra yine iş yerine döndü. Melek her zamanki gibi evde yalnızdı. İsteksizce buzdolabına yöneldi. Öğle yemeğini ısıtıp, tam zamanında yiyeceğine annesine söz vermişti. Verdiği sözleri hep tutardı. Yemeğini ısıtıp ocağın düğmesini dikkatlice kapattı.

Yemeğini yedi, sofrayı toplayıp tabağını da yıkadı. Sonra odasına gitti. Derslerini çabucak yapıp bitirmişti. Odasında canı sıkılıyordu.

Hikâyenin tamamı 32 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com